

hvor Djebliffet netop var gunstigt, og til andre Tider konverteret, hvor Forholdene netop vare ugunstige. Jeg skal ikke gøre mig til Dommer og Kritiker over franske Forhold, overhovedet ikke dvæle derved, men blot citere en Statsøkonom som Paul Leroy-Beaulieu, som tydelig har påvist, i hvilke Tilfælde det er Blikt at konvertere, nemlig, naar Statens Vel kræver det, og hvorledes netop Frankrig har været, som jeg bemærkede, ikke afgjort heldig i saa Henseende. Hvad nu Fremtiden angaar, stiller det sig jo — jeg vil tilføje: desværre — saaledes, at der ikke kan være Tale om at stride til Konvertering, saaledes som Kursforholdene i Djebliffet ligge for. I saa Henseende behøver jeg kun at henvise til, som alt tidligere fremhævet af mig, at Pengemarkedet er strammet stærkt. Der vandrer i dette Djeblif overordentlige Mængder Guld til Amerika, og der er ikke Tilbøjelighed paa de store Pengemarkeder til at bevilge Statslaan og til at fremme de Konverteringer, der er Tale om. Det har jo ogsaa vist sig, ifølge de Efterretninger, der i Gaar kom her til Stedet, at den norske Konvertering foreløbig er stillet i Bero. Det er ikke lykkedes den norske Finansminister, — jeg tror, han var selv i Paris — at opnaa saadanne Biflaar, som han ønskede. Den tyske Konvertering kan der vel næppe drages nogen Sammenligning med, da den jo vil fremkomme paa en helt anden Maade, end vi kunne iværksætte her. Det er jo en indenlandsk Redskrivning af Rentefoden fra 4 til 3½ pCt., hvor der, saa vidt jeg kan se, ikke fremkommer noget Spørgsmaal om Godtgørelse til nogen Part, som kan belaste Statskassen. Stulle vi, som jeg haaber, en Gang kunde stride til en delvis Konvertering af Reften af vor 3½ pCt. Statsgæld, turde det være klart, at der her maa blive Tale om en Kursdifference, der vil komme saaledes med i Beregningen, at den Fordel, Statskassen kan opnaa, maa reduceres noget, nemlig saa meget, som de nye Kursforstel beringer. Jeg behøver vist ikke lige over for det ærede Medlem, der i Gaar havde Ordet — det var det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (H. Hansen) — at gøre opmærksom paa, at naar 3 pCt. danske Statsobligationer nu staa i 98 i Paris, er der ikke Tale om, at man naar en Kurs, der grænser derved til, thi der skal jo indrømmes en større eller mindre Gevinst til den Bank eller det Konsortium, man indlader sig med, for at saa sikkert et saadant Statslaan, det følger jo af sig selv. Naar der imidlertid spørges om, hvort det særlig kan ligge, at Pengemarkedene paa de store Pengemarkeder i Djebliffet ere vanskelige, er

det jo heldigvis ikke, fordi der er Krigsrigter oppe eller Tegn til Ufred mellem Stormaaterne. Det ligger vist meget inavere, i at der er et saa stærkt Pengebegær baade i Amerika og her i Europa i Forventning om, at alle de Riksheder, der overhovedet kræve Kapital, ere i Opkomst, og man kan vel sige, at denne Opsamst er begyndt, at der er en Udvikling til Stede, som man ogsaa her under disse Dages Forhandlinger har peget paa. En saadan Udvikling i hele Omsætningsvirksomheden kræver en betydelig Kapital, men naar dette er Tilfældet, kunne vi jo kun se med Glæde derpaa, se derpaa i Forventning om, at ogsaa Landbruget, som jo særlig og med Rette finder sig truet og trukket her i vort Land, maa komme ind under denne større Omsætningsudvikling, og at der maa kunne spores en Fremgang, som ogsaa kan komme Landbruget til gode. Naar dette maatte blive Tilfældet, i nogenlunde udstrakt Maalestof, vil der derigennem tilflyde Landbruget en saadan Fremgang, at den langt vilde overstige den Fordel, det kunde blive for enkelte Grundejere derved, at Staten stred til en Konvertering, thi det er kun en indirekte Fordel, der skulde fremkomme ved at Pengemarkedet her i det hele blev gunstigere for Udlaan i Grundejendomme. Jeg skal ikke dvæle længere ved Spørgsmaalet om Konvertering af Statsgælden, men det vil fremgaa af de Ytringer, jeg allerede har tilladt mig, at fremkomme med at Regeringen fremdeles stadig har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, altsaa særlig med Statens Tavs for Die, uden dog derfor at lade ude af Betragtning de indirekte Fordel, som deraf kunne flyde for Landbruget, og jeg hævder, at det ikke kan være uberettigede Hensyn at tage, naar de blot underordnes Statshensynet. Jeg gentager, at jeg tror, at hvad der tidligere er sket fra alle Sider er blevet anerkendt som en god og nyttig Foranstaltning.

Der er dernæst under Forhandlingerne fremkommet ny Henvendelser til mig om at tage under Overvejelse, om der ikke kunde ske en Omformning eller Reform med Hensyn til Krydstoldvæsenet. Jeg skal ogsaa her henholde mig til, hvad jeg tidligere har tilladt mig at bemærke. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Bojesen) er ikke fremkommet med noget særligt nyt ud over, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds (S. Frederiksen) tidligere har bemærket. Det førstnævnte ærede Medlem har ganske vist fremdraget et Tilfælde, der har fundet Sted med et enkelt Dampskib fra Udlandet i Aaret 1893, og henvist til, at denne Sag først har kun-